

STARPTAUTISKAIS MEŽA NOZARES ORGANIZĀCIJU SAVIENĪBAS (IUFRO) 26. KONGRESS STOKHOLMĀ, ZVIEDRIJĀ

Zane Lībiete

Latvijas Valsts mežzinātnes institūts “Silava”

E-pasts: zane.libiete@silava.lv

IEVADS

LVMI “Silava” zinātniskie asistenti Toms Štāls un Kārlis Dūmiņš, pētniece Linda Gerra-Inohosa, vadošā pētniece Zane Lībiete un vēl vairāki LVMI “Silava” darbinieki no 2024. gada 23. līdz 29. jūnijam piedalījās Starptautiskās Meža nozares organizāciju savienības (IUFRO) XXVI Pasaules kongresā. Kongresā piedalījās vairāk nekā 4200 delegātu no 102 pasaules valstīm; sesiju ietvaros tika sniegtas 3400 prezentācijas. Vairāk nekā 70 izstādes standos bija iespējams iepazīties ar informāciju gan par meža pētniecības un izglītības iestādēm, gan par dažādām valsts aģentūrām un nevalstiskajām organizācijām, gan ar uzņēmumiem un to piedāvātajiem pakalpojumiem. Plašāka informācija par kongresu pieejama šeit: <https://iufro2024.com>.

ZINĀTNISKĀS SESIJAS

Zinātnisko sesiju ietvaros no pirmdienas līdz piektdienas rītam konferences dalībnieki papildināja zināšanas par jaunāko pētījumu rezultātiem un problemātiku sekojošās tēmās: 1) meži ilgtspējīgai sabiedrībai, 2) mežu noturības un adaptācijas spēju stiprināšana, 3) virzība uz atbildīgu meža bioekonomiku, 4) meža bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmu pakalpojumi, 5) meži nākotnei. Ļoti lielā sesiju skaita dēļ bija iespēja apmeklēt tikai nelielu daļu no tām, no kurām interesantākās atziņas, kā arī atbilstošās atsauces un saites, ja tādas piefiksētas, ir apkopotas turpmāk. Sesijās bija iekļauti gan mutiskie, gan stenda ziņojumi.

Draudzīgais mežs 2050 (*The friendly forest 2050*) sesijā tika uzsvērta meža nozīmes palielināšanās brīvdabas atpūtas un sabiedrības veselības veicināšanas, kā arī dabas procesu izpratnes un saudzīgas attieksmes veidošanas kontekstā. Definēta nepieciešamība līdzsvarot pieprasījumu un piedāvājumu, lai saglabātu vides kvalitāti, kā arī iekļaut rekreācijas mērķus mežsaimniecības plānošanā, apzinot sabiedrībai nozīmīgās teritorijas. Fredman et al. 2023. Meža rekreācijas vērtības (zviedru val.; <https://pub.epsilon.slu.se/31898/1/fredman-et-al-20231012.pdf>).

Sesijā **T4.10 Meklējot savstarpējās komunikācijas ceļus meža nozarē virzībā uz ilgtspēju un taisnīgu klimata pārmaiņu apstākļos** (*Finding paths in everyday forest negotiations – towards sustainability and justice in climate transitions*) tika diskutēts par līdzdalīgas mežu apsaimniekošanas jautājumiem no meža īpašnieku un vietējo kopienu skatupunkta, koku plantācijām kā sociālo nevienlīdzību veicinošu procesu, zemes izmantošanas konfliktiem, īstenojot “zaļo pāreju” (*green transition*), sabiedrības iesaistes un publisko debašu nozīmi meža nozares stratēģisko dokumentu izstrādē (Rumānijas Meža stratēģijas izstrādes piemērs), kā arī tradicionālo zināšanu iekļaušanas nepieciešamību meža apsaimniekošanas plānošanā (sāmu ziemeļbriežu audzētāju un meža apsaimniekošanas konfliktus). Pamatojoties uz triju teritoriju datiem Zviedrijā, tika sniegti piemēri

par meža īpašnieku atšķirīgajām pieejām daudzņēmēju mežsaimniecības īstenošanā, ieviešot jaunus apsaimniekošanas pasākumus (piemēram, nepārtraukta vainagu klāja mežsaimniecība) un veicinot informācijas apmaiņu. Kopumā secināts, ka tā sauktā zaļā pāreja ir nepieciešams solis ilgtspējīgai attīstībai, bet nepārdomāta tās īstenošana ir saistīta ar būtiskiem sociāliem un arī vides riskiem.

Sesijas **T3.15 Mežainas mitrzes kā dabā balstīti risinājumi ūdenim, bioloģiskajai daudzveidībai un klimatam** (*Forest wetlands as nature based solutions for water, biodiversity and climate*) ietvaros pētnieki no Eiropas un citiem pasaules reģioniem informēja par hidroloģiskā režīma atjaunošanas iepriekš nosusinātās platībās (*rewetting*) ietekmi uz vides parametriem, pārsvārā SEG bilanci un piesārņojošo vielu veidošanos. Lai gan mitrzemju atjaunošana tiek uzskatīta par vienu no galvenajiem pasākumiem saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu un degradētu ekosistēmu atjaunošanu, pētnieku secinājumi par tās ietekmi ir visai piesardzīgi. Dānijā noskaidrots, ka klimata ieguvumi pēc pasākumu ieviešanas ir neskaidri gan ilgtermiņā, gan īstermiņā. Zviedrijā vairākos pētījumos iegūti dati, ka ūdens līmeņa paaugstināšana būtiski palielina metāna emisijas, sevišķi, ja ūdens līmenis ir tuvāk augsnes virskārtai par 5 cm. Pēc ūdens līmeņa paaugstināšanas palielinās arī kopējā dzīvsudraba (bet ne metildzīvsudraba) saturs ūdenī. Tiek uzsvērts, ka nosusinātus kūdrājus pēc būtības nav iespējams atgriezt sākotnējā stāvoklī, un, veicot hidroloģiskā režīma manipulācijas, praktiski tiek radīta jauna ekosistēma vai pat ekosistēmu komplekss ar specifiskiem ekoloģiskiem procesiem, kuri pagaidām ir ļoti maz izpētīti.

Tematiskās sesijas **T5.25 Jauni virzieni ekosistēmu pakalpojumu legālajam kontekstam virzībā uz 2050. gadu** (*New directions for legal context of forest ecosystem services towards 2050*) ietvaros tika sniegti piemēri no visas pasaules, kā attīstījusies un joprojām attīstās meža likumdošana dažādos aspektos. Interesantu aspektu uzsvēra zinātnieki no Japānas savā stāstījumā par meža dzīvnieku postījumu pieaugumu un iespējām to skaitu regulēt – meža dzīvnieku skaita regulēšana uzsākta pavisam nesen, un tai ir ne pārāk liels atbalsts sabiedrībā, jo japāņu kultūrā tiek uzsvērts dabas pārkums pār cilvēku. Piemērā no Čehijas tika stāstīts par meža politikas izstrādi, iekļaujot tajā maksājumus par ekosistēmu pakalpojumiem (kā kompensācijas meža īpašniekiem), un par izaičinājumiem, kas radušies, salāgojot jauno politiku ar esošo likumdošanu. Tika aplūkota arī klimata politikas ietekme uz likumdošanas bāzi Turcijā un meža likumdošanas attīstība Albānijā. Ziņojumā no Slovērijas tika detalizēti aplūkoti dabas aizsardzības un mežsaimniecības interešu sadursmes problemātika, uzsverot to, ka jāņem vērā gan meža īpašnieku, gan sabiedrības intereses, kā arī nepieciešams zinātniski pamatots izvērtējums, kuras aizsargājamās teritorijas tiešām pilda savas funkcijas. Secināts, ka 30%/10% aizsargājamo/stingri aizsargājamo teritoriju nav reālistisks mērķis.

Sesijas **T3.24 Mežsaimniecības ietekmes mazināšana uz ūdens kvalitāti, ūdens ekosistēmu bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu funkcijām** (*Minimizing forestry impacts on water quality, aquatic biodiversity and ecosystem functions*) ietvaros tika aplūkotas vairākas pieejas ūdens kvalitātes aizsardzībai mežsaimniecībā – gan aizsargjoslu veidošana, gan modelēšanas instrumenti. Ziemeļvalstīs kopumā ūdens aizsardzības pasākumus valsts regulē ļoti nosacīti, piemēram, aizsargjoslas platuma izvēle ir meža īpašnieka lēmums, tomēr Zviedrijā ir izstrādātas jaunas vadlīnijas ūdeni saudzējošai mežsaimniecībai. Starp vispārējiem ieteikumiem erozijas mazināšanai un ķīmisko elementu izneses ierobežošanai meža apsaimniekošanā ir kailciršu platības mazināšana uz sateces baseina platības vienību, kailciršu ierobežošana stāvās nogāzēs, kā arī izvairīšanās no augsnes sablīvēšanas un dziļu risu veidošanas. Citā ziņojumā no Zviedrijas uzsvērtā lapu koku pozitīvā loma upmalu mežos, kā arī iespēja ar kopšanas palīdzību veidot vēlamu sugu sastāvu. Tiek ieteikts piekrastes joslu apsaimniekošanu veikt, atdarinot dabiskus traucējumus, piemēram, attiecībā uz apgaismojuma režīmu. Lai gan subjektīvi tiek pieņemts, ka platāka aizsargjosla nozīmē labāku apsaimniekošanu, ir nepieciešami rādītāji, kā šo vērtēt objektīvi. Ir arī citi paņēmieni, kā veicināt

ūdens kvalitātes saglabāšanos, piemēram, Somijā veikta pētījuma rezultāti liecina, ka bioogles (*bio-char*) reaktors ir efektīva metode slāpekļa un fosfora savienojumu piesaistei, turklāt process ir ātrs (ūdenim reaktorā jāatrodas relatīvi īsu laiku). Vienā no ziņojumiem tika stāstīts par līdzšinējiem rezultātiem dzīvsudraba problemātikas izpētē. Dzīvsudraba metilācija saistīta ar organiskā C atbrīvošanos no ciršanas atliekām, virszemes plūsmu veidošanos (piem., risas), zemu augsnes nestspēju, aizsargjoslas neesamību, potenciāli ietekmējošie faktori ir arī mežizstrādes paņēmieni un izmantotā tehnika. Būtiska nozīme ir ciršanas atliekām, uz kurām (bet ne augsnē zem tām!) veidojas metildzīvsudrabs – visticamāk tas notiek uz biofilmas ap skujām.

Sesijā **T1.28 Degradētu piekrastes joslu atjaunošana: kontekstam ir nozīme (*Restoring degraded riparian ecosystems: Context matters*)** ar piemēriem no visas pasaules tika ilustrētas pieejas upju piekrastes joslu apsaimniekošanā. Šīs sesijas ietvaros vienīgo LVMI “Silava” mutisko prezentāciju šajā IUFRO kongresā sniedza zinātniskais asistents Toms Štāls, pastāstot par mežainas piekrastes joslas struktūras uzlabošanu ar zaļās un zilās infrastruktūras paņēmieniem Latvijā (izmantojot Life GoodWater IP datus). Pārējās prezentācijas pārsvarā aplūkoja piekrastes joslu atjaunošanas piemērus lauksaimniecības zemēs, secinot, ka veģetācijas segumam un piekrastes joslas vecumam ir būtiska ietekme uz ūdens kvalitāti. Vairākos no ziņojumiem tika pieminēti arī agro-mežsaimniecības aspekti un vietējo kopienu iesaistes nozīme jau no plānošanas brīža. Ziņojumā no Zviedrijas tika uzsvērts, ka boreālajā ainavā nepietiekami tiek aizsargātas mazās upes, kas ir hidroloģiskā tīkla sākums un sevišķi jutīgas pret dažāda veida negatīvo ietekmi.

Sesijas **S1.4 Ūdens apgāde globālā mērogā: meža-augsnes-ūdens savstarpējo sakarību izpratne meža apsaimniekošanas, klimata pārmaiņu un pieaugošu traucējumu kontekstā (*Global water provision: Understanding the forest-soil-water nexus under forest management, climate change and increasing disturbances*)** ziņojumi uzsvēra zemes izmantošanas veidu savstarpējo saistību, tieši runājot par jautājumiem, kas saistīti ar ūdens pieejamību un kvalitāti. Meža stādīšanai ir potenciāls būtiski ietekmēt hidroloģisko režīmu pat ļoti lielās platībās (piemērs no Dzeltenās upes baseina Kīnā), palielinot nokrišņu daudzumu un samazinot noteci, erozijas risku un ūdens uzkrājumu augsnē. Interesanti piemēri tika aplūkoti prezentācijā par kontrolētā sausuma eksperimentu līdzšinējiem rezultātiem, kas tiek īstenoti, lai simulētu augsnes un gaisa mitruma deficītu, kas pašlaik jau ir globāla problēma (<https://academic.oup.com/treephys/article/41/10/1819/6246348?login=false>). Pašlaik tiek veidota datu bāze par kontrolētā sausuma un sulu plūsmas kokos pētījumiem.

S4.5 Ziemeļvalstu un Baltijas valstu ministru sesija (*Session of Nordic-Baltic Ministers*) ietvaros tika diskutēts par meža politikas kopējo stratēģisko virzienu Ziemeļvalstu un Baltijas reģionā. Dažas atziņas:

- Katrai valstij ir sava vēsture un ekonomiskā situācija, tādēļ Eiropas mēroga stratēģijas nepieciešams pielāgot, taču par to ir stingri jāiestājas pašām dalībvalstīm.
- Aprītes bioekonomikas kontekstā taisnīgu lēmumu pieņemšanai ir svarīgi identificēt gan ražošanas, gan patēriņa punktus, kas pārsvarā nesakrīt.
- Veidojot meža politiku, ir jāņem vērā gan meža īpašnieku, gan sabiedrības intereses.
- Laba politika vienmēr ir zinātnē balstīta.

Sesijā **T3.7 Meža bioloģiskās daudzveidības indikatori bioloģiskās daudzveidības un klimata pārmaiņu vērtēšanai (*Forest biodiversity indicators: supporting our response to the biodiversity and climate change*)** ziņojumi bija veltīti pētījumiem par dažādu bioloģiskās daudzveidības indikatoru atlasī – atmirušās koksnes indikatori, augsnes daudzveidības indikatori, mikrodzīvotņu indikatori. Vienā no prezentācijām uzsvērtā tieši ģenētiskās daudzveidības indikatoru nozīme un to saistība ar tādiem meža bioloģiskās daudzveidības rādītājiem kā audzes struktūra un sugu daudz-

veidība. Pētījumā tika secināts, ka sarežģītākas struktūras mežaudzēs raksturīga lielāka ģenētiskā daudzveidība, kas, savukārt veicina labākas sugu adaptācijas iespējas klimata pārmaiņu aspektā.

IZZINOŠĀS EKSKURSIJAS KONGRESA IETVAROS

Meži, cilvēki un klimats. Izzinošās ekskursijas ietvaros tika apmeklēta Galö pussala, kas ir dabas aizsardzībai un rekreācijai nozīmīga teritorija. Sešos pieturas punktus tika diskutēti par tādiem jautājumiem kā sabiedrības attieksme pret klimata pārmaiņām un to ietekmi mazinošiem pasākumiem, iedzīvotāju savstarpējo sadarbību vides katastrofu gadījumā, zināšanu par mežu un mežsaimniecību apriti sabiedrībā, juridiskā taisnīguma aspektiem Parīzes Nolīguma ieviešanā, sieviešu-meža īpašnieču perspektīvu un devumu inovatīvu mežsaimniecības metožu ieviešanā, sabiedriskās zinātnes (*citizen science*) nozīmi bioloģiskās daudzveidības datu ieguvē, nepārtraukta vainagu klāja mežsaimniecības ieviešanas iespējām dabai un rekreācijai nozīmīgās platībās un konfliktiem, kas rodas starp ziemeļbriežu audzētājiem un ierasto mežkopības praksi. Dažas atziņas:

- Sabiedrības interese ietekmēt klimata pārmaiņas ir lielāka tajā gadījumā, kad šīs pārmaiņas ir ievērojamas, bet ne vēl ekstrēmas, un vērojamas arī reģionālas atšķirības – Zviedrijas ziemeļu reģionos vairāk tiek saskatīti pozitīvie klimata pārmaiņu aspekti, bet dienvidos – negatīvie (<https://umu.diva-portal.org/smash/get/diva2:1746918/FULLTEXT02.pdf>).
- Zināšanas par jautājumiem, kas saistīti ar mežu un mežsaimniecību, ietekmē kultūras normas un emocionālā piesaiste vietai (urbanizācijas rezultātā tiek zaudēta saikne ar dabu), vērojamas arī būtiskas atšķirības starp dažādām paudzēm (<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2212041623000049?via%3Dihub>).
- Lai gan ES dokumentos tiek lietota “taisnīgas pārejas” retorika, netiek definēti specifiski instrumenti daudzo izvīrīto politisko mērķu sasniegšanai, turklāt uz Zaļā nolīguma pamata izdotie dokumenti viens ar otru saistīti samērā vāji (<https://pub.epsilon.slu.se/33317/1/ahammad-r-et-al-20240405.pdf>).



1. attēls. Objekts, kur tiek īstenota nepārtraukta vainagu klāja mežsaimniecība, veidojot atvērumus (foto: Z. Lībiete).

Figure 1. Site where continuous cover forestry with gap regeneration is implemented (photo: Z. Lībiete).

- Sieviešu-meža īpašnieču īpatsvars Zviedrijā ir samērā liels, un sievietes ir vairāk ieinteresētas jaunu mežkopības metožu ieviešanā.
- Sabiedriskā zinātne ir būtisks datu avots, piemēram, sugu izplatības izpētē. Tomēr pakāpeniski palielinās datu iesniedzēju vidējais vecums, un ir jādomā, kā iesaistīt šajā procesā jauniešus (<https://link.springer.com/article/10.1007/s13280-023-01917-1>).
- Nepārtraukta vainagu klāja mežsaimniecība vispiemērotākā ir kā viena no alternatīvām metodēm pietiekami lielā meža īpašumā, kur tiek izmantoti arī citi mežkopības paņēmieni.
- Pašreizējā mežkopības sistēma ir radījusi konfliktu ar ziemeļbriežu audzēšanu – zem slēgtiem vainagiem būtiski ir samazinājies ķērpju segums, kas ir ziemeļbriežu galvenā barība, un, samazinoties vecu koku īpatsvaram mežos, samazinās arī uz dzīvjiem kokiem augošu ķērpju sastopamība, kas ir ziemeļbriežu nākamā barības izvēle.

Briežu dzimtas dzīvnieku un mežu apsaimniekošana. Izzinošās ekskursijas ietvaros tika apmeklēta Ostermalma muiža Sēdermanlandes apgabalā, kur atrodas Zviedrijas Medību un Dabas aizsardzības asociācijas (SAHWM) galvenais birojs, un blakus esošos mežus, kur notiek vairāki pētījumi par dažādu briežu dzimtas sugu līdzāspastāvēšanu, savstarpējo konkurenci un ietekmi uz barošanās paradumiem.

Šajā reģionā tiek veikti pētījumi, lai noskaidrotu dažādu sugu barības bāzi dažādās sezonās, aļņu migrāciju, dzīvnieku izraisīto bojājumu daudzumu un intensitāti mežos, kas pēc tam ietekmē atļauto nomedijamo dzīvnieku skaitu. Tā kā šajā reģionā ir ļoti liels dambriežu blīvums, kas patērē lielu daļu no sīkkrūmiem un krūmiem, kas ir arī aļņu barības sastāvdaļa, tad šeit aļņi vairāk uzturas priežu jaunaudzēs, kur pārtiek no dzinumiem un mizas, salīdzinot ar Zviedrijas ziemeļu reģioniem, kur dambriežu un stirnu blīvums ir mazāks. Interesanti, ka, salīdzinot ar Latviju, reti tiek izmantoti repelenti.



2. attēls. Iežogojuma eksperiments, lai noskaidrotu briežu dzimtas dzīvnieku barības bāzi dažādās sezonās (foto: K. Dūmiņš).

Figure 2. Fencing experiment to study the feeding patterns of ungulates in different seasons (photo: K. Dūmiņš).

Šīs ekskursijas ietvaros tika sniegta informācija arī par vispārējo Zviedrijas medību saimniecību. Zviedrijā ir ļoti liels atbalsts medībām, 90% iedzīvotāju vērtē to kā pozitīvu un nepieciešamu nodarbošanos. Zviedrijā mednieki tiek iesaistīti arī dažādu problēmu risināšanā, jo visi valsts mednieki var ātri savstarpēji sazināties un savstarpēji koordinēties, piemēram, pēc pirmā Āfrikas cūku mēra gadījuma vairāki tūkstoši mednieku nekavējoties iesaistījās inficētu meža cūku meklēšanā. Viņiem ir zināmi visi vilki, kas sniedz iespēju likvidēt konkrētu vilku, kas, piemēram, ir uzbrucis aītām.

Mūsdienīga mežsaimniecība mežaudzes aprites ciklā (Zviedrijā). Ekskursijas laikā astoņās pieturās *Skogforsk* apsaimniekotajos mežos tika demonstrēta Zviedrijas prakse un pieredze – kā tiek apsaimniekots mežs visā tā aprites ciklā. Pieturās stāstīja un rādīja, kā meža plānotāji plāno meža apsaimniekošanu un cirsmas – šeit īpaša uzmanība tika pievērsta gruntsūdens dziļumu un mitruma kartēm, kuras tiek ģenerētas no lāzerskenēšanas datiem un ir katra plānotāja ikdiena. Nākamajā pieturā savukārt bija lielās mežizstrādes tehnikas demonstrējumi (harvesters, forwarders).



3. attēls. Meža tehnikas demonstrācija
(foto: T. Štāls).

Figure 3. Forest machinery demonstration
(photo: T. Štāls).

Citās pieturās stāstīja un rādīja piemērus gan par kopējo mežsaimniecības statistiku, vēsturi un mūsdienu apsaimniekošanas politiku, gan arī par sertifikācijas procesu un to nozīmi (PEFC, FSC). Liels uzsvars tika likts uz dabas aizsardzības aspektiem, neapsaimniekotajiem meža nogabaliem un mežsaimniecību gar ūdenstecēm un ūdenstilpēm. Kādā citā pieturā pieskārs arī meža atjaunošanas un ieaudzēšanas aspektiem, un detalizēti tika pastāstīts par mežizstrādes loģistikas procesu un kopējiem izaicinājumiem šajā jomā.



4. attēls. Stāstījums par mežizstrādes un loģistikas procesu

(foto: T. Štāls).

Figure 4. Presentation about forest logging and logistics

(photo: T. Štāls).

Dabas aizsardzība un mežsaimniecība praksē. Ekskursija notika Barkseteras muižas apkaimē, kas pieder Lauksaimniecības un mežsaimniecības Karaliskajai zviedru akadēmijai. Apmeklētās muižas teritoriju ieskauj 524 ha mežu, kuri tiek izmantoti dažādiem mērķiem, tai skaitā zinātniskiem pētījumiem. Ekskursijas ietvaros apmeklēti četri pieturas punkti. Vienā no tiem tika stāstīts par savvaļas dzīvnieku ietekmi apsaimniekotos mežos un lauksaimniecības zemēs. Uzsvars likts uz to, cik nozīmīga loma Zviedrijā ir tieši medniecībai, tajā pašā laikā sniedzot piemērus, kā veicināt savvaļas dzīvnieku populāciju pieaugumu mežā. Otrais pieturas punkts bija veltīts egļu mizgraužu pētījumiem. Šo kaitēkļu darbības rezultātā pēdējo gadu laikā bojā gājuši 30 miljonu kubikmetru egļu. Uzsvars likts uz iespējām izglītēt meža apsaimniekotājus, tādējādi veicinot ātru rīcību, lai samazinātu iespējamus postījumu riskus. Trešajā pieturas punktā bija iespēja uzzināt par koksnes izmantošanu veco baznīcu restaurēšanā, uzsverot kvalitatīvas koksnes nepieciešamību, lai varētu veikt atjaunošanas darbus vēsturiskās ēkās. Ceturtajā punktā tika stāstīts par Zviedrijas meža apsaimniekošanas vēsturi un daudzveidības saglabāšanu, uzsverot intensīvu un ekstensīvu meža apsaimniekošanu un aizsargājamo teritoriju nozīmi.



5. attēls. Stāstījums par egļu mizgrauža postījumiem
(foto: L. Gerra-Inohosa).

Figure 5. Presentation about spruce bark beetle damage
(photo: L. Gerra-Inohosa).

LVMI “SILAVA” ATPAZĪSTAMĪBAS VEICINĀŠANA UN STARPTAUTISKO KONTAKTU VEIDOŠANA

Kongress radīja iespēju veicināt LVMI “Silava” atpazīstamību gan caur izstādes stendu un interesentu informēšanu par institūta darba virzieniem un īstenotajiem pētījumiem, gan arī personisku kontaktu veidošanu. Kongresa laikā tika organizēta tikšanās ar Linneja Universitātes pārstāvi Eriku Olafsoni un pārrunātas iespējas sagatavot kopīgu pētījuma pieteikumu par inovatīvām metodēm privāto mežu apsaimniekošanā. Tāpat ar Zviedrijas Meža aģentūras (*Skogsstyrelsen*) pārstāvi Patriku Karlsonu tika pārrunātas sadarbības iespējas starp “Silavas” koordinēto LIFE projektu “Life Is Salaca” un Zviedrijas Meža aģentūras koordinēto projektu GRIPonLIFE.

KOPSAVILKUMS

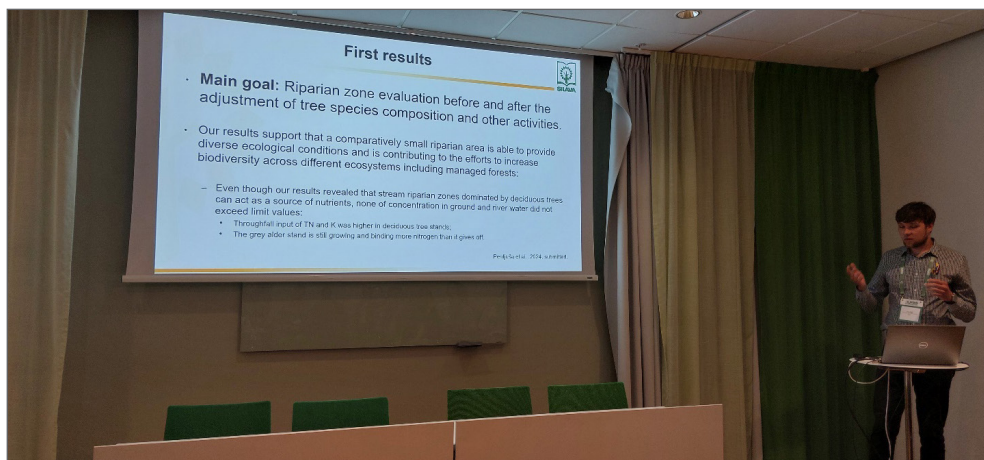
Kā šajā kongresā pieņemts, noslēgumā iepriekšējais IUFRO prezidents Džons Parota un jaunā prezidente Daniela Kleinšmita nolasīja oficiālu paziņojumu, kurā apkopoti galvenie ar meža nozari saistītie globālie izaicinājumi (klimata krīze, bioloģiskās daudzveidības zudums, vides piesārņojums un pieaugoša sociālā netaisnība un politiskā nestabilitāte) un virzieni to pārvarēšanai meža nozares rīcības sfērā (meža noturības un adaptācijas spēju uzlabošana, meža sociālo vērtību apzināšana, saglabāšana un palielināšana, meža un meža produktu lomas palielināšana atbildīgā aprites bioekonomikā un ar mežu saistīto zinātņu transformēšana un adaptēšana nākotnes vajadzībām). Pilns paziņojuma teksts atrodams šeit: <https://iufro2024.com/wp-content/uploads/Stockholm-Congress-Statement-EN.pdf>. Kongresa gaitā tika atkārtoti uzsvērtas zinātnes kā pārmaiņu virzītājas nozīme, sadarbība un starpdisciplināritāte kā atslēga efektīvai problēmu risināšanai, neizbēgama sociālo zinātņu iesaiste mežzinātnes pētījumos nākotnē un nepieciešamība izpētē iesaistīt jauniešus, veidojot spēcīgu un izglītotu nākamo zinātnieku paaudzi.

Kopumā daļība IUFRO kongresā gan LVMI “Silava” asistentiem, gan pētniekiem bija lieliska iespēja iepazīties ar patlaban globālā mērogā aktuālajām izpētes tēmām un metodēm un jaunāko pētījumu rezultātiem, kā arī veidot pamatus turpmākai starptautiskai sadarbībai. Nākamais pasaules kongress norisināsies 2029. gada augustā Nairobi, Kenijā.



6. attēls. LVMI “Silava” darbinieki pie institūta stenda
(foto: Z. Lībiete).

Figure 6. The employees of LSFRI ‘Silava’ at the institute booth
(photo: Z. Lībiete).



7. attēls. Zinātniskais asistents Toms Štāls sniedz ziņojumu par piekrastes joslas apsaimniekošanu ar zaļās un zilās infrastruktūras paņēmieniem
(foto: Z. Lībiete).

Figure 7. Scientific assistant Toms Štāls is telling about riparian zone management with green and blue infrastructure
(photo: Z. Lībiete).